

Schæferhunden er udbredt over hele verden og er respekteret for både sit væsen, sin skønhed og sine enestående brugsegenskaber.

■ Tekst og foto: Wiegaarden/
Marlene Hedegaard

Gennem mere end 100 år har schæferhunden været en afholdt medarbejder ved bl.a. politi, militær, vagtværn, som redningshund og som førerhund for blinde. Schæferen har en fornem sans for sporsøgning, er vagtsom og god til at ”passe på”. Kort sagt: noget nær den perfekte hund.

Schæferhundens historie

Som de fleste nok vil vide, stammer schæferhunden fra Tyskland, hvor fårehyrder i det syttende århundrede brugte hunde til at vogte får, og disse hyrdehunde er stamfædre til vore dages schæferhunde. Det tyske ord ”schäfer” betyder i øvrigt fårehyrde. I 1899 blev den tyske schæferhundeforening, Verein für Deutsche Schäferhunde, grundlagt, og dermed begyndte den planmæssige avl af schæferhunde, med det formål at skabe en højtydende brugshund. Datidens hunde blev fremavlet af to forskellige typer: fra Nordtyskland en mindre, kraftig, skarp og hurtig hund med en fortrinlig arbejdsglæde. Den havde kort pels med kraftig underuld, farven oftest grå og ørerne var

opretstående. Fra Sydtykland bidrog en hund, som var større, tungere og mere rolig af sind. Denne type havde ofte bløde ører og pelsen var længere. Allerede dengang beskrev den fastlagte racestandard både schæferens fysiske udseende og dens karakteregenskaber.

Lige fra fastlæggelsen af denne tidlige racestandard tilstræbte man at få ensartede hunde med opretstående ører og tæt kraftig kort pels med underuld, og havde stort fokus på hundenes brugsegenskaber, som en hyrdehund med stor arbejdsglæde og stærk flokdrift.

Schæferen kom til Danmark

I 1907 indførte Odense politi de første tysk registrerede schæferhunde, der blev uddannet som de første politihunde i Danmark, på baggrund af de gode erfaringer fra Tyskland. I 1918 dannedes ”Dansk Schæferhundeklub” som i dag stadig eksisterer under navnet ”Schæferhundeklubben for Danmark”.

Schæferhunden i dag

Eva Haargaard, Kennel Kratmosen, der har opdrættet schæferhunde gennem mange år og fik sin første schæ-

Eva Haargaard med en herlig schæferhundehvalp på 5 uger.

Levende legende som brugs- og familiehund

Schæferhunden hører til en af de mest populære og udbredte racer i verden – måske den allermest populære. Den er med den rette opdragelse en fantastisk familiehund; børnevenlig og omgængelig. Som brugshund er den enestående; intelligent, lærevillig og den perfekte samarbejdspartner

MENTALITET: Venlig, harmonisk, nervefast, selvsikker, vagtsom og let at føre. Meget alsidig hund, som med glæde påtager sig forskellige arbejdsopgaver.

BEHOV: Et godt socialt liv med meningsfulde fysiske og mentale opgaver.

PELSPLEJE: Pelsen kan være både kort og lang, tæt og med underuld. Skal børstes jævnlige og fælder en del.

STØRRELSE: Højde: hanner: 60-65 cm, tæver: 55-50 cm. Vægt: 25-40 kg.

Både kort- og langhårede hvalpe kan forekomme i samme kuld.

ferhund i 1973, fortæller om schæferhunden, som hun kender den i dag:

- Den moderne schæferhund skal være godmodig, vagtsom og i stand til at passe på sin familie på en ordentlig måde. Den skal af sig selv være i stand til at vurdere, hvornår den skal springe til, og dermed skal den være både selvstændig og opmærksom, fortæller Eva Haargaard.
- Det er derfor vigtigt, at hundens nervesystem er i orden.
- En schæferhund kan bruges som både politi-, rednings-, schweiss- og fårehund, hvilket ikke mange andre hunderacer kan bryste sig af, siger Eva med et glimt i øjet.
- Man finder næsten ikke en tjenestehundefører, der ikke har schæfer. Samtidig er det en venlig hund, som er god at have i flok og som har et særligt instinkt for børn.

Den grå og den sort-brune type

- Der findes to typer schæferhunde, forklarer Eva. - Begge typer hunde har meget tilfælles, men er også meget forskellige. Opsplittelsen begyndte for alvor, da man begyndte at fokusere på brugshundearbejde i 1970'erne. Disse brugshundefolk var ikke interesserede i hundenes udseende, men udelukkende i brugsegenskaberne, hvilket medførte, at man fik en gren af schæferhundeavl,

som havde stor drift, men som afveg mere og mere fra den oprindelige schæferhund i eksteriør. I dag kan man ikke sammenligne ”den grå” type, som brugshundelinjen kaldes, med den sort-brune. Det er to vidt forskellige hunde. Mange har forsøgt at forene hundene via avlen, for det ville være skønt med en hund, der både havde det ønskede udseende, temperament som familiehund og de nødvendige drifter for at blive en god brugshund, men det er meget vanskeligt.

- De to grupperinger har hver deres kæpheste. Vil man have en smuk familiehund, som kan passe på og som man kan træne brugshundearbejde med, dog i mindre grad, eller vil man have den optimale brugshund? Det kommer an på, hvordan man selv ser på det, og hvad man ønsker sig af sin hund, konkluderer Eva.

Sundhed

- Der er stadig mange problemer i schæferhundeavl, fortæller Eva Haargaard. - Der har altid været problemer med, at hundene var løse i haserne. De var flotte i stand, men ikke sunde, og blev de for dybt vinklede, gik udholdenheden og dermed brugsegenskaberne jo også fløjten. Man er meget opmærksom på problemet i Tyskland, hvor man gen-

nem avlsrestriktioner slår hårdt ned på bl.a. dysplasi i knæ og albuer hos hundene.

- Også hoftedysplasi er et problem i racen, og et større problem i Danmark. Heldigvis er de fleste opdrættere opmærksomme på problemet og forsøger at forbedre racen på dette område gennem bevidst avlsarbejde. Man oplever også mange schæferhunde med pelsproblemer, som f.eks. allergi, hvilket man også bør være meget opmærksom på, for en hund med allergi kan blive en stor belastning for familien og resultere i mange problemer og ærgrelser.

- Til gengæld er den generelle almene sundhedstilstand god. Der er meget langt mellem alvorlige skader og der er ingen generelle problemer med hundenes syn, ører eller tænder.

Hunden for dig?

Overvejer man at anskaffe sig en schæferhund er det vigtigt at gøre op med sig selv, hvilken type hund, man vil have. Og så derefter tage ud og besøge opdrættere og schæferhundefolk. En schæferhund kan blive den perfekte brugs- og familiehund, men er ikke en hund for alle; den kan være meget energisk og krævende, skal socialiseres grundigt og skal beskæftiges meningsfyldt både fysisk og mentalt for at trives. ■

Disse hvalpe kan vokse op til at blive gode brugs-, udstillings- og familiehunde, som også kan bruges til brugshundearbejde. Men ønsker man en udpræget brugshund, skal man vælge en hund af den ”grå” gren af schæferhundeavl.

